

Svar (18/12 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»På mødet i Pariskommissionen den 2.-4. juni 1986 orienterede delegationen fra EF-Kommissionen om, at henvendelsen fra Pariskommissionen af 18. oktober 1985 gav nogle vanskeligheder, primært fordi der blev anmodet om utvetydige svar på en række EF-områder, som endnu var under udvikling.

På denne baggrund havde det endnu ikke været muligt at besvare henvendelsen.

EF-Kommissionen gav i stedet på mødet en mundtlig redegørelse på EFs vegne. Redegørelsen, der blev medtaget som en del af mødereferatet, vedlægges til orientering.«

Når svaret på henvendelsen af 18. oktober 1985 foreligger, vil kopi heraf blive fremsendt til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Bilag

Miljøministeriets oversættelse

Dagsordenens punkt 3 – EF-relationer

3.1. I fortsættelse af diskussionerne på Pariskommissionens syvende møde skrev formanden til EF-Kommissionen for at få afklaret en række spørgsmål om vilkårene for og omfanget af Fællesskabets kompetence i relation til Pariskommissionens arbejde. Kommissionen var enig i, at de rejste spørgsmål skulle diskuteres yderligere ved det otteende møde på baggrund af et dokument fra EF-delegationen, der afklarede situationen.

3.2. EF-delegationen forklarede, at formandens brev af 18. oktober 1985 havde stillet Det Europæiske Fællesskab over for visse vanskeligheder, især fordi man ønskede præcise svar på en række spørgsmål, hvor situationen – som så ofte i Fællesskabet – var under udvikling. Derfor var det endnu ikke muligt at afgive et skriftligt svar, og EF-repræsentanten afgav derfor en mundtlig udtalelse på Fællesskabets vegne.

3.3. Han fremførte, at Pariskonventionen er en regional konvention, hvor de kontraherende parter er alle EF-medlemslandene i den region, hvor konventionen er gældende (samt Det Europæiske Fællesskab). Fællesskabet og medlemslandene vil indbyrdes på-

tage sig alle forpligtelser i henhold til konventionen. Den præcise fordeling af ansvarsområderne mellem Fællesskabet og medlemslandene er et internt anliggende for Fællesskabet. Som separat kontraherende part i Pariskonventionen fortolker Fællesskabet forpligtelserne som følge af Pariskommissionens handlinger og foranstaltninger og anser sig selv for at være forpligtet på samme måde som enhver anden kontraherende part i konventionen.

3.4. Endvidere understregede EF-repræsentanten, at fordelingen af ansvarsområderne mellem Fællesskabet og medlemslandene inden for de miljøområder, der er af særlig interesse for Pariskommissionen, kan påvirkes både af visse afgørelser i det europæiske råd af 2. og 3. december 1985 omhandlende ændringer af Romtraktaten og af et forslag fra EF-Kommissionen, som om kort tid vil blive forelagt for Ministerrådet, samt af andre foranstaltninger.

3.5. Alligevel anså man i Fællesskabet, at det ville lette Pariskommissionens arbejde at være fuldt ud klar over de områder, som allerede er omfattet af Fællesskabets lovgivning, eller som der arbejdes på. En udtalelse omhandlende disse sagers stilling blev omdelt under mødet (PARCOM 8/Info.4).

3.6. EF-delegationen gjorde det også klart – hvilket allerede var blevet tilkendegivet under mødet i 1985 – at spørgsmål vedrørende ansvarsfordelingen mellem Fællesskabet og medlemslandene på ingen måde behøver at forhindre diskussioner på et teknisk niveau.

3.7. EF-delegationen ønskede at understrege, at der inden for Fællesskabet eksisterer forskellige procedurer, som skal følges, inden en afgørelse kan træffes, og som kan tage lang tid, samt at det for at fremskynde Pariskommissionens arbejde er vigtigt at erindre dette.

3.8. Endelig udtalte EF-repræsentanten, at man i Fællesskabet var klar over vanskelighederne i Pariskommissionens arbejde, som skyldtes interne anliggender i Fællesskabet. I Fællesskabet overvejes det aktivt, hvorledes forholdet til Pariskommissionen kan lettes. EF-Kommissionen vil stille et hensigtsmæssigt forslag herom til Rådet.

3.9. Generelt understregede delegationen, at Fællesskabet meget stærkt støtter Pariskommissionens arbejde, og at man ønsker at